

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/12/2025
Identifikačné číslo spisu:	7815204276
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7815204276.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti Villette s. r. o., Ruská Nová Ves, Ruská Nová Ves č. 201, IČO: 45 975 396, zastúpenej advokátom, JUDr. Jánom Dorkinom, Revúca, Železničná 257/19, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Bratislava, Chlumeckého 2, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 5C/124/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. septembra 2024 č. k. 9Co/68/2024-583, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 1 280 000 eur z titulu náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) spočívajúcej v ušlom zisku vzniknutého na strane žalobkyne a náhrady trov konania. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 17. decembra 2018 č. k. 5C/124/2015-282 vo veci rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 1 280 000 eur, trovy znaleckého dokazovania vo výške 199,50 eura a žalobkyni priznal nárok náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. marca 2020 č. k. 9Co/112/2019-324 zrušil rozsudok okresného súdu zo 17. decembra 2018 č. k. 5C/124/2015-282 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil potrebou vykonať opätovne dokazovanie a zamerať sa na zistenie, či v danom prípade boli splnené všetky podmienky stanovené kumulatívne v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. pre priznanie nároku žalobkyne v uplatnenej výške, teda či je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a výškou žalobkyňou uplatnenej škody. Pri skúmaní príčinnej súvislosti bolo potrebné zodpovedať otázku, či je v danom prípade preukázaný sled relevantných príčin a následkov, ktoré odôvodňujú zmenšenie majetku žalobkyne v uplatnenej výške. Vzťah príčiny a následku pritom musí byť priamy a bezprostredný, nestačí, že bude sprostredkovaný.

2. Okresný súd Rožňava rozsudkom z 8. decembra 2020 č. k. 5C/124/2015-427 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 155 000 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 80 % a štátu v rozsahu 20 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q. zostala žalobkyňa, vlastnícke právo jej zostalo zachované. Podľa znaleckého posudku P. Z. O. č. XXX/XXXX všeobecná hodnota nehnuteľností ku dňu 20. septembra 2011 bola určená sumou 845 000 eur. Túto všeobecnú hodnotu nehnuteľností súd považoval za aktuálnu všeobecnú hodnotu nehnuteľností aj ku dňu 31. mája 2012, t. j. ku dňu, dokedy mala byť uzavretá budúca Kúpna zmluva, nakoľko tento znalecký posudok odzrkadľoval stav nehnuteľností v tomto čase, nehnuteľnosti boli bez tiarch. V priebehu súdneho konania bol vyhotovený znalecký posudok č. XXX/XXXX P. Z. O., ktorým posudkom ku dňu 24. júna 2013 (ku dňu uzavretia kúpnopredajnej zmluvy medzi žalobkyňou a tretím subjektom SLAVIA STEEL a. s.), bola určená všeobecná hodnota nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Q. sumou 794 000 eur, pričom k tomuto dňu už bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti, preto všeobecná hodnota nehnuteľností sa znížila oproti všeobecnej hodnote nehnuteľností uvedenej v znaleckom posudku č. XXX/XXXX. Vzhľadom na to, že žalobkyňa po zrušení Zmluvy o budúcej zmluve zostala vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Q.B., ušlý zisk na strane žalobkyne vzniknutý v dôsledku nezrealizovaného obchodu s obchodnou spoločnosťou DSC, a. s. predstavoval rozdiel medzi všeobecnou hodnotou nehnuteľností v čase zrušenia zmluvy vychádzajúc zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX P. Z. O. a dohodnutou kúpnu cenou v Zmluve o budúcej kúpnej zmluve, sumou 2 000 000 eur. Súd dospel k záveru, že boli splnené predpoklady zodpovednosti žalovanej za ušlý zisk vzniknutý na strane žalobkyne v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Správy katastra Q. v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a zaviazal žalovanú k zaplateniu 1 155 000 eur. Žalobkyňa výšku ušlého zisku vyčíslila ako rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou 2 000 000 eur a sumou 720 000 eur, kúpnu cenou, za ktorú nehnuteľnosti predala spoločnosti SLAVIA STEEL s. r. o. Súd bol toho názoru, že ušlý zisk žalobkyne vznikol už ku dňu 31. mája 2012, kedy došlo k zrušeniu Zmluvy o budúcej zmluve, v dôsledku ktorej nedošlo k uzavretiu budúcej kúpnej zmluvy v dôsledku nesprávneho úradného postupu Správy katastra Rožňava, preto ušlý zisk na strane žalobkyne spočíval v rozdieli medzi dohodnutou kúpnu cenou v zmluve o budúcej zmluve vo výške 2 000 000 eur a všeobecnou hodnotou nehnuteľností v sume 845 000 eur určenou podľa znaleckého posudku P. Z. O. číslo XXX/XXXX zo dňa 20. septembra 2011, ktorý rozdiel predstavoval 1 155 000 eur. Súd žalobe o zaplatenie 1 155 000 eur vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o náhrade trov konania medzi stranami sporu sa opiera o ustanovenie § 259 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 29. júna 2022 č. k. 9Co/90/2021-501 zmenil rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku tak, že žalobu zamietol, žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu a štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že k súčasnemu (kumulatívne) splneniu podmienok vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v predmetnej veci došlo. Žalobkyňou tvrdený nesprávny úradný postup Správy katastra Rožňava možno považovať za postup priečiaci sa zákonu zapísaním poznámky o začatí súdneho konania, na druhej strane ale nemožno prehliadať, že tento postup by mohol mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému ušlému zisku, ktorý by bol priamo a nespôsobený práve (iba) týmto nesprávnym úradným postupom. Žalobkyňa sa v prejednávanej veci domáhala náhrady škody predstavujúcej rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou v zmluve o budúcej kúpnej zmluve a dohodnutou kúpnu cenou v kúpnej zmluve uzatvorenej s obchodnou spoločnosťou SLAVIA STEEL s. r. o. Plnenie, ktorého sa žalobkyňa v konaní domáhala titulom ušlého zisku ale nepredstavovalo jej majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Správy katastra Q.. Majetok žalobkyne sa nerozmnožil v dôsledku prípadného nesprávneho úradného postupu správy katastra, ale v dôsledku odstúpenia obchodného partnera žalobkyne obchodnej spoločnosti DSC a. s. od zmluvy. Dôvodom odstúpenia obchodnej spoločnosti DSC a. s. bolo zistenie, že ohľadom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., ktoré mali byť predmetom kúpy sa vedie súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu a ako vyplývalo z ich vyjadrenia zo dňa 2. decembra 2016 nemali záujem kupovať nehnuteľnosti, ktoré by mohli byť predmetom akéhokoľvek

súdneho sporu, pričom bolo nesporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Q. boli predmetom sporu o odporovateľnosť právneho úkonu, v ktorom žalobkyňa vystupovala ako žalovaný. Poznámka zapísaná na LV č. XXXX k. ú. Q. mala len informatívny charakter, a teda nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobkyňu v nakladaní s nehnuteľnosťou. Poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky. Nesprávny bol preto záver súdu prvej inštancie, že jediným dôvodom zrušenia zmluvy o budúcej zmluve a neuzavretia budúcej kúpnej zmluvy v dohodnutej lehote bola existujúca poznámka na LV č. XXXX k. ú. Q.. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom správy katastra a prípadnou majetkovou ujmom. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následku, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V danom prípade však tomu tak nie je. Vzťah príčiny - nesprávny úradný postup a následok - vznik ujmy nie je priamy, bezprostredný a v danom prípade bol iba sprostredkovaný. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť, preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej bolo dôvodné. Vzhľadom na to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre zodpovednosť žalovanej za škodu odvolací súd postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 2 CSP.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu z 29. júna 2022 č. k. 9Co/90/2021-501 podala žalobkyňa dovolanie (ďalej ako „dovolateľka“). Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. marca 2024 sp. zn. 4Cdo/223/2022 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2022 č. k. 9Co/90/2021-501 a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení vytkol odvolaciemu súdu, že rozsudok vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu zamietol, keďže dospel k odlišnému skutkovému stavu (neexistencie príčinnej súvislosti) ako súd prvej inštancie (kauzálna väzba medzi protiprávnym konaním a vznikom škody) a od jeho skutkových záverov sa odklonil, avšak nenariadil pojednávanie, ani nezopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažoval za správne, nakoľko súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho skutkového záveru, a to, že k vzniku ušlého zisku na strane žalobkyne došlo v priamej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Správy katastra Rožňava. V dôsledku tejto procesnej vady dovolací súd v súlade s § 420 písm. f) CSP zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil vec na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po vrátení veci dovolacím súdom preskúmal opätovne rozsudok v napadnutom rozsahu a konanie mu predchádzajúce v zmysle § 379 CSP v spojení s § 380 CSP nariadil pojednávanie v zmysle § 385 CSP a zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Rozsudkom z 11. septembra 2024 č. k. 9Co/68/2024-583 zmenil rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku tak, že žalobu zamietol (výrok I.), stranám nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a ani dovolacieho konania (výrok II.) a štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu (výrok III.).

5.1. Odvolací súd bol v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne, nakoľko súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho skutkového záveru, a to že k vzniku ušlého zisku na strane žalobkyne došlo v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Správy katastra Rožňava. Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (akou príčinou) tejto ujmy mala byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje

príчинná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku preto musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

5.2. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k záveru, že k súčasnemu (kumulatívemu) splneniu podmienok vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v predmetnej veci nedošlo. Žalobkyňou tvrdený nesprávny úradný postup Správy katastra Q. je možno považovať za postup priečiaci sa zákonu (čo napokon bolo konštatované aj v rozhodnutí krajského súdu) zapísaním poznámky o začatí súdneho konania, na druhej strane ale nemožno prehliadať, že tento postup by mohol mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému ušlému zisku, ktorý by bol priamo a nesprostredkovane spôsobený práve (iba) týmto nesprávnym úradným postupom. Žalobkyňa sa v prejednávanej veci domáhala náhrady škody predstavujúcej rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou v zmluve o budúcej kúpnej zmluve a dohodnutou kúpnu cenou v kúpnej zmluve uzatvorenej s obchodnou spoločnosťou SLAVIA STEEL s. r. o. Plnenie, ktorého sa žalobkyňa v konaní domáhala titulom ušlého zisku ale nepredstavuje jej majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Správy katastra Rožňava. Majetok žalobkyne sa nerozmnožil v dôsledku nesprávneho úradného postupu správy katastra, ale v dôsledku tej skutočnosti, že k uzavretiu kúpnej zmluvy s obchodným partnerom žalobkyne obchodnou spoločnosťou DSC a. s. nedošlo. Dôvodom neuzavretia kúpnej zmluvy bolo zistenie obchodnej spoločnosti DSC a. s., že ohľadom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., ktoré mali byť predmetom kúpy sa vedie súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu a ako vyplýva z ich vyjadrenia zo dňa 2. decembra 2016 nemali záujem kupovať nehnuteľnosti, ktoré by mohli byť predmetom akéhokoľvek súdneho sporu, pričom bolo nesporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Q. boli predmetom sporu o odporovateľnosť právneho úkonu, v ktorom žalobkyňa vystupovala ako žalovaná strana. Poznámka zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q. mala len informatívny charakter, a teda nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobkyňu v nakladaní s nehnuteľnosťou. Je tomu tak preto, že poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky.

5.3. Nesprávny je preto záver súdu prvej inštancie, že jediným dôvodom zrušenia zmluvy o budúcej zmluve a neuzavretia budúcej kúpnej zmluvy v dohodnutej lehote bola existujúca poznámka na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q.. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom správy katastra a prípadnou majetkovou ujmov. Ako bolo vyššie uvedené, atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následku, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V danom prípade však tomu tak nie je. Vzťah príčiny - nesprávny úradný postup a následok - vznik ujmy nie je priamy, bezprostredný a v danom prípade iba sprostredkovaný. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Vzhľadom na to, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť žalovanej za škodu, odvolací súd postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Odvolací súd nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a ani dovolacieho konania, vychádzajúc z toho, že žalobkyňa bola v konaní neúspešná, preto jej nepatrí nárok na náhradu trov konania a úspešná žalovaná strana náhradu trov konania neuplatnila. O nároku štátu na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 259 CSP, keďže v danom prípade vznikli v súvislosti s nákladmi znaleckého dokazovania trovy štátu, hradené preddavkovo z finančných prostriedkov štátu vo výške 199,50 eura. Na náhradu týchto trov zaviazal neúspešnú žalobkyňu.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie (ďalej ako „dovolateľka“), ktoré odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP, tým že došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok krajského súdu interpretuje otázku príčinnej súvislosti vo svojej podstate veľmi všeobecne (najmä body 21. až 26.) a v závere, vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci veľmi stručne a žalobkyňa je zároveň toho názoru, že vo vzťahu k žalobkyni až neobjektívne. V súvislostiach prejednávanej veci je však nepochybné, že k nesprávnemu úradnému postupu došlo (čo nebolo ani sporné medzi stranami sporu), pretože informatívna poznámka nebola z listu vlastníctva odstránená ani po rozhodnutí nadriadeného katastrálneho orgánu, ale až po rozhodnutí správneho súdu.

6.1. Ak súdy (okresný a aj krajský) v tejto prejednávanej veci dospeli k záveru, že k nesprávnemu úradnému postupu došlo, čo nikto nespochybňuje a žalobkyňa riadne túto skutočnosť preukázala (s čím sa stotožnil aj súd prvej inštancie), že k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo práve z dôvodu existujúcej poznámky zapísanej na list vlastníctva práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu správy katastra, tak potom záver „ale v dôsledku tej skutočnosti, že k uzavretiu kúpnej zmluvy s obchodným partnerom žalobcu obchodnou spoločnosťou DSC a. s. nedošlo.“ je svojvoľným záverom, ktorý v tomto prípade (ale aj v obdobných prípadoch) vlastne vedie k zakotveniu právnej imunity orgánu štátu za nesprávny úradný postup. Je logické a nespochybniteľné, že ujma v tomto prípade spočíva v nerozmnožení majetku - a úplne konkrétne a presne - v tom, že žalobkyni nevzniklo majetkové právo v podobe „platby“ od spoločnosti DSC a. s. za nehnuteľnosť, vlastnícke právo ku ktorej mal na spoločnosť DSC a. s. previesť. Záver krajského súdu ale medzi nesprávny úradný postup a „rozmnoženie“ majetku vkladá tvrdenie o absencii niečoho v tomto prípade absencii uzavretia kúpnej zmluvy. Navyše, krajský súd dokonale odignoroval skutočnosť, prečo k uzavretiu tejto zmluvy nedošlo.

6.2. Stotožniť sa s takto prezentovaným pohľadom na zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup by značilo ignorovať skutočnosť, že informatívna poznámka plní nejaký účel. Tento účel informatívna poznámka aj plnila, a preto žalobkyňa vyvinula úsilie, aby bola informatívna poznámka aj vymazaná, k čomu aj došlo a nakoniec aj súdy dospeli k záveru, že táto informatívna poznámka bola zapísaná v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Podľa názoru žalobkyne krajskému súdu neprináleží hľadať argumentáciu v prospech ktorejkoľvek zo strán, pretože v opačnom prípade dochádza k porušeniu práva na prístup k súdu a k porušeniu rovnosti zbraní a v konečnom dôsledku k porušeniu práva na spravodlivý proces. V okolnostiach predmetného sporu je potrebné uviesť aj to, že neuzatvorenie realizačnej zmluvy bolo svojou povahou výkonom práva a nie ďalším porušením povinnosti (nebolo súčasťou reťazca príčin a následkov a ani ho nespolyvytváralo) a tiež, že samotné neuzatvorenie označenej zmluvy je priamym následkom porušenia povinnosti zo strany orgánu verejnej moci (a nie ďalšou príčinou jej vzniku), pretože v dôsledku neuzatvorenia realizačnej (kúpnej zmluvy) žalobkyňa nenadobudla (nezískala) majetkové právo (ktoré mu práve v dôsledku nezákonného postupu orgánu verejnej moci „ušlo“) a nadobudnutie ktorého mohol v dôsledku už uzatvorenej zmluvy o budúcej zmluve aj legitímne očakávať. Inak vyjadrené, neuzatvorenie realizačnej zmluvy nie je v poradí ďalšou príčinou nezávislou od porušenia povinnosti orgánu verejnej moci ako prvotnej a v tomto prípade aj jedinej príčiny vzniku škody.

6.3. Podľa názoru žalobkyne rozsudok krajského súdu predstavuje ústavnoprávny exces aj z pohľadu nerešpektovania požiadavky rovnosti pred zákonom. Ak by sa v rokovaní o uzavretí napr. hypotekárneho úveru „objavila“ v dôsledku nepravdivých skutkových tvrdení súkromnoprávneho subjektu (teda nie štátu) na liste vlastníctva informatívna poznámka o súdnom spore, tak k uzavretiu zmluvy o hypotekárnom úvere nedôjde a ten, kto uviedol nepravdivé skutkové tvrdenia, bude znášať náhradu škody. Ak by niekto nadobudol vlastnícke právo od nevlastníka, ktorému ale svedčil zápis o vlastníctve v katastri nehnuteľností, ale na liste vlastníctva by bola informatívna poznámka o prebiehajúcom súdnom spore, tak kupujúci by nemohol namietat nadobudnutie v dobrej viere.

6.4. Krajský súd nijako nevysvetlil, prečo by mal kupujúci uzavrieť kúpnu zmluvu aj napriek informatívnej poznámke zapísanej v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Z uvedeného rozhodnutia je možné dospieť aj k záveru, že úradný postup nemá žiadne účinky, pretože k tomuto záveru smeruje odôvodnenie v bode 30. rozsudku krajského súdu - „Poznámka zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX k.

ú. Q. mala len informatívny charakter, a teda nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobcu v nakladaní s nehnuteľnosťou. Je tomu tak, preto, že poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky.“ Názor krajského súdu, podľa ktorého, že informatívne poznámky nemajú žiadne právne následky, sa javí ako svojvoľný. Ak by nemali informatívne poznámky žiadne právne následky, tak by potom zákonodarca ich úpravu nereguloval prostredníctvom normatívnych právnych aktov. Informatívna poznámka zabránila v danom prípade uzavretiu kúpnej zmluvy, lebo žalobkyňa nemohla prinútiť kupujúceho, aby informatívnu poznámku ignoroval a v nadväznosti na to, aby nevykonával svoje právo v podobe odstúpenia od zmluvy o budúcej zmluvy, čím žalobkyňa stratila právny podklad k tomu, aby s budúcim kupujúcim uzatvorila realizačnú (kúpnu) zmluvu.

6.5. Pokiaľ ide o právne účinky informatívnej poznámky, tie spočívajú práve v rozšírení subjektívnej stránky právoplatnosti (záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti) rozhodnutí všeobecných súdov, čo v konkrétnom vyjadrení by malo za následok, že účinky právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu vo veci samej by sa vzťahovali aj na nadobúdateľa nehnuteľností (kupujúceho). Práve v tomto kontexte kupujúci stratil legitímny záujem na uzatvorení realizačnej zmluvy, pretože to v jeho predstavách to vytváralo riziko, ktoré si v zmluve o budúcej zmluve vymienil ako dôvod na jej ukončenie v podobe odstúpenia od nej. Podľa názoru žalobkyne z vyššie uvedených dôvodov možno konštatovať, že rozhodnutie krajského súdu predstavuje ústavnoprávny exces, upiera žalobkyni právo na súdnu ochranu, naruša rovnosť zbraní, je svojvoľné a v konečnom dôsledku zakotvuje štátu (bez primeranej právnej úpravy) istú formu právnej imunity za nesprávny úradný postup. Vzhľadom na to je možné konštatovať, že v dôsledku namietaného postupu krajského súdu došlo k porušeniu práv žalobkyne na spravodlivý proces podľa 420 písm. f) CSP. Zistená procesná vada konania zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktoré žiada dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože takéto rozhodnutie nemôže byť považované za zákonné a ústavne udržateľné. Dovolateľka navrhla, aby dovolací súd postupom podľa § 449 ods. 1 CSP rozsudok krajského súdu zrušil a podľa § 450 CSP vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

6.6. Žalovaná sa k dovolaniu vyjadrila po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa k dovolaniu a navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitosti dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou dovolacieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

10. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

11. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán,

ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namiesto je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

12. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania v prvom rade z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Dovolaací súd už konštantne uvádza, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej intenzite, že došlo až k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a súčasne dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

14.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

14.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

15. Arbitrárnosť môže mať v rozhodnutiach rôznu podobu. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o arbitrárne rozhodnutie ide najmä vtedy, ak je svojvoľné. Môže tiež ísť o extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním alebo môže ísť o taký výklad zákona, ktorý nemá oporu v medziach rozumného a prípustného výkladu zákona. Arbitrárnosť môže tiež spočívať v takom hodnotení dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej možnej interpretácii nevyplyvajú prijaté skutkové závery. Arbitrárnosť teda znamená interpretačný exces. Arbitrárne rozhodnutie je spravidla spojené s nedostatočným odôvodnením, avšak nemusí to tak byť nevyhnutne. Arbitrárne rozhodnutie predstavuje zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces (I. ÚS 115/2020).

16. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP môže zakladať arbitrárnosť právneho posúdenia, lebo podľa judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“, ústavné kritériá vyplývajúce preň z ústavy a dohovoru. Z doterajšej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že vo výnimočných prípadoch aj arbitrárnosť právneho posúdenia veci súdmi nižších inštancií môže

odôvodňovať prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP (viď rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/5/2019, 4Cdo/6/2019, 4Cdo/250/2020).

17. V posudzovanej veci dospel odvolací súd k záveru ohľadom otázky príčinnej súvislosti v bodoch 21. až 26. svojho rozhodnutia správne a to cit.:

„21. Zákon č. 514/2003 Z. z. upravujúci zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba tu v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s neprávnym úradným postupom.

22. Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z. z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva.

23. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach.

24. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmou (ako následkom) a akou skutočnosťou (akou príčinou) tejto ujmy mala byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku.

25. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku preto musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

26. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k záveru, že k súčasnému (kumulatívne) splneniu podmienok vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v predmetnej veci nedošlo.“

18. K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.). Dovolateľka svojvoľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu namietala, a preto najvyšší súd pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti tohto tvrdenia.

19. Najvyšší súd dospel k záveru, že odvolací súd sa vo svojom dovolaní napadnutom rozhodnutí dostatočne dôsledne vysporiadal s námietkami žalovanej v odvolaní. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa vzhľadom na uvedené vysporiadalo s rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom myšlienkový postup odvolacieho súdu je zároveň dostatočne vysvetlený s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z uvedeného je teda zrejmé, z akých dôvodov odvolací súd prvoinštančné rozhodnutie zmenil. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Vychádzajúc z obsahu spisu a rozsahu a obsahu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, nemožno dospieť k záveru, že predmetné rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP trpí vadou arbitrárnosti či zmätočnosti.

20. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením odvolacieho súdu v bodoch 27. až 32. a to, že žalobkyňou tvrdený nesprávny úradný postup Správy katastra Rožňava je možno považovať za postup priečiaci sa zákonu zapísaním poznámky o začatí súdneho konania, na druhej strane ale nemožno prehliadať, že tento postup by mohol mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému ušlému zisku, ktorý by bol priamo a nesprostredkovane spôsobený práve (iba) týmto nesprávnym úradným postupom. Žalobkyňa sa v prejednávanej veci domáhala náhrady škody predstavujúcej rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou v zmluve o budúcej kúpnej zmluve a dohodnutou kúpnu cenou v kúpnej zmluve uzatvorenej so obchodnou spoločnosťou SLAVIA STEEL s. r. o. Plnenie, ktorého sa žalobkyňa v konaní domáhala titulom ušlého zisku ale nepredstavuje jej majetkovú ujmu spôsobenú jej nesprávnym úradným postupom Správy katastra Q.. Majetok žalobkyne sa nerozmnožil v dôsledku prípadného nesprávneho úradného postupu správy katastra, ale v dôsledku tej skutočnosti, že k uzavretiu kúpnej zmluvy s obchodným partnerom žalobkyne obchodnou spoločnosťou DSC a. s. nedošlo. Dôvodom neuzavretia kúpnej zmluvy bolo zistenie obchodnej spoločnosti DSC a. s., že ohľadom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., ktoré mali byť predmetom kúpy sa vedie súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu a ako vyplývalo z ich vyjadrenia zo dňa 2. decembra 2016 nemali záujem kupovať nehnuteľnosti, ktoré by mohli byť predmetom akéhokoľvek súdneho sporu, pričom bolo nesporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Q. boli predmetom sporu o odporovateľnosť právneho úkonu, v ktorom žalobkyňa vystupovala ako žalovaná strana. Poznámka zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q. mala len informatívny charakter, a teda nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobkyňu v nakladaní s nehnuteľnosťou. Je tomu tak preto, že poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky. Nesprávny bol preto záver súdu prvej inštancie, že jediným dôvodom zrušenia zmluvy o budúcej zmluve a neuzavretia budúcej kúpnej zmluvy v dohodnutej lehote bola existujúca poznámka na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q.. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom správy katastra a prípadnou majetkovou ujmu. Ako bolo vyššie uvedené, atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následku, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V danom prípade však tomu tak nie je.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 24. februára 2011, sp. zn. 3Cdo/313/2009 skonštatoval, že otázka príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a konkrétnou škodou je síce v prvom rade otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver, či v konkrétnom prípade je či nie je daná príčinná súvislosť, je súčasne otázkou právnou, pretože súd tak robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je samozrejme závislý na skutkovom zistení. Ak by príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, ale stačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu podstatnú.

22. Z hľadiska skutkového bolo zistené, že majetkovú ujmu predstavujúcu rozdiel medzi dohodnutou kúpnu cenou v zmluve o budúcej kúpnej zmluve s obchodnou spoločnosťou DSC a. s. a dohodnutou kúpnu cenou v kúpnej zmluve uzatvorenej s obchodnou spoločnosťou SLAVIA STEEL s. r. o. nespôsobil nesprávny úradný postup Správy katastra Rožňava. Majetok žalobkyne sa nerozmnožil nie v dôsledku nesprávneho úradného postupu správy katastra ale v dôsledku odstúpenia obchodného partnera žalobkyne t. j. obchodnej spoločnosti DSC a. s. od zmluvy. Priamou a bezprostrednou príčinou

škody je teda konanie obchodnej spoločnosti DSC a. s. ktorá odstúpila od zmluvy. Priamou a bezprostrednou príčinou škody je teda konanie tých, ktorí neuzatvorili kúpnu zmluvu. K splneniu kumulatívnych podmienok vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v predmetnej veci teda nedošlo.

22.1. Dôvodom odstúpenia obchodnej spoločnosti DSC a. s. bolo zistenie, že ohľadom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., ktoré mali byť predmetom kúpy sa vedie súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu a ako vyplývalo z ich vyjadrenia zo dňa 2. decembra 2016 nemali záujem kupovať nehnuteľnosti, ktoré by mohli byť predmetom akéhokoľvek súdneho sporu, pričom bolo nesporné, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. Q. boli predmetom sporu o odporovateľnosť právneho úkonu, v ktorom žalobkyňa vystupovala ako žalovaný.

22.2. Zapísanie informatívnej poznámky Správou katastra Rožňava preto nemohlo zabrániť prevodom nehnuteľností vedených na uvedenom liste vlastníctva, nakoľko informatívna poznámka zapísaná na liste vlastníctva nemohla mať vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam, a teda ani práv vlastníckych. Zápis predmetnej informatívnej poznámky na list vlastníctva nemôže vytvoriť žiadnu právnu prekážku možnosti platne previesť predmetnú nehnuteľnosť. Zmluva o budúcej zmluve a jej následná nerealizácia v podobe kúpnopredajnej zmluvy nemôže spôsobovať samotnú existenciu škody. Ide o záväzok medzi zmluvnými stranami, za ktorý štát nenesie zodpovednosť.

22.3. Dovolací súd dáva do pozornosti, že na Okresnom súde Bratislava I reálne prebiehal spor pod sp. zn. 31Cb/181/2011 medzi spoločnosťou Transfactor Slovakia a. s. ako žalobcom a Villette s. r. o. ako žalovaným o určenie odporovateľnosti právneho úkonu- prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q.Ň. (žaloba podaná 4. novembra 2011). Samotné konanie o odporovateľnosť právneho úkonu, už v čase uzatvorenia zmluvy o budúcej zmluve (dňa 14. novembra 2011) spôsobovalo právnu neistotu, ktorá smerovala k neuzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy zo strany obchodnej spoločnosti DSC a. s.

23. K majetkovej ujme- nerozmnoženie majetku, došlo v priamej súvislosti s konaním obchodnej spoločnosti DSC a. s., ktorá neuzatvorila kúpnu zmluvu. Poznámka na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. Q. mala len informatívny charakter, a teda nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobkyňu v nakladaní s nehnuteľnosťou. Je tomu tak preto, že poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky. Žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom správy katastra a prípadnou majetkovou ujmov. Ako bolo vyššie uvedené, atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následku, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V danom prípade však tomu tak nebolo.

24. Dovolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

25. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.